

שבת דף סג

משנה. לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת, ולא בתריס, ולא באלה, ולא ברומח, ואם יצא - חייב חטאת.
רבי אליעזר אומר: תכשיטין הן לו,
וחכמים אומרים: אינן אלא לגנאי, שנאמר: וכתתו חרכותי איתים וחלתותי אים צממרות ולא אש א' א' א'
אז א' חרכ ולא צממו עוג מצחמה.
בירית - טהורה, ויוצאין בה בשבת. כבלים - טמאים, ואין יוצאין בהן בשבת.

הגדרת אלה

ברייתא: רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו. תניא, אמרו לו לרבי אליעזר: וכי מאחר דתכשיטין הן לו, מפני מה הן בטלין לימות המשיח? אמר להן: לפי שאינן צריכין, שנאמר (ישעיהו ב) **לא אש א' א' א' חרכ** קושי: ותהוי לנוי בעלמא!

תירוצ: אמר אביי: מידי דהוה אשרגא בטיהרא,

הבריייתא חוקלת על שמואל: דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא

שיעבוד גליות בלבד, שנאמר (דברים טו) **כי לא יחצא אכיון מקרב הארץ**.

הבריייתא מחזקת דעת ר' חייא בר אבא: דאמר רבי חייא בר אבא: כל הנביאים לא

תנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעולם הבא – (ישעיהו סד) **עין לא ראתה אצריס צורתק**.

גירסה אחרת של הבריייתא: ואיכא דאמרי, אמרו לו לרבי אליעזר: וכי מאחר דתכשיטין הן לו, מפני מה הן בטלין לימות המשיח? אמר להן: אף לימות המשיח אינן בטלין.

הבריייתא מתאימה לדעת שמואל: היינו דשמואל,

הבריייתא חוקלת על ר' חייא בר אבא: ופליגא דרבי חייא בר אבא.

מקור לדברי ר' אליעזר: מאי טעמא דרבי אליעזר דאמר תכשיטין הן לו? דכתיב (תהלים מה) **האור חרכק ע**

ירק זכור הוצק והצק.

קושי: אמר ליה רב כהנא למר בריה דרב הונא: האי בדברי תורה כתיב!

תירוצ: אמר ליה: אין מקרא יוצא מידי פשוטו.

שני תלמידי חכמים המחדדין זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא מצליח להם	והצק צית , אל תקרי והדרך אלא וחדדך
שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה, מאי ולחושבי שמו?	הקדוש ברוך הוא מקשיב להן	שנאמר (מלאכי ג) אש נכרו יראי ה' וא' אין דיבור אלא נחת , שנאמר (תהלים מז) יצבר עמים תחת'ט .
שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא שומע לקולן	היושבת כגניס חכריס מקשיבים צקוצק הפטיעני
שני תלמידי חכמים המדגילים זה לזה בהלכה	הקדוש ברוך הוא אוהבן	והצאו עצי אהבה

הגדרת בירית: בירית זו אצעדה.

קושי: מתיב רב יוסף: בירית - טהורה, ויוצא בה בשבת. ואילו אצעדה טמאה היא!

תירוצ: הכי קאמר: בירית תחת אצעדה עומדת.

הגדרת כבלים :

אמר ליה רב הונא : אלו ואלו בשתים ומטילין שלשלת ביניהן, ונעשו כבלים

ויתבי רבין וקאמר : בירית - באחת, כבלים - בשתים.

קושי על רב הונא : ושלשלת שבו משויא ליה מנא?

נסיון לתרץ : וכי תימא כרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן : מניין למשמיע קול בכלי מתכות שהוא טמא - שנאמר (במדבר לא) **כֹּחַ אֲשֶׁר יִכּוּ כַּאֲשֶׁר**, אפילו דיבור במשמע.

דחייה : בשלמא התם - קא בעו לה לקלא וקעביד מעשה. הכא מאי מעשה קעביד?
תירוצ : הכא נמי קא עביד מעשה דאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן : משפחה אחת היתה בירושלים שהיו פסיעותיהן גסות, והיו בתולותיהן נושרות. עשו להן כבלים, והטילו שלשלת ביניהן, שלא יהיו פסיעותיהן גסות ולא היו בתולותיהן נושרות,
איתער בהו רבי ירמיה, אמר להו : יישר, וכן אמר רבי יוחנן. (לא ברור אם הוא מדבר לשניהם או רק לרב הונא)

עוד הלכה בדיני טומאה מר' יוחנן : כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן : מניין לאריג כל שהוא טמא - מציץ.

קושי : אמר ליה אביי : וציץ אריג הוא? והתניא : **ציץ כמין טס של זהב, ורוחב שתי אצבעות,**

ומוקף מאוזן לאוזן, וכתוב עליו בשתי שיטין : יו"ד ה"א למעלה וקודש למ"ד למטה. ואמר

רבי אליעזר ברבי יוסי : אני ראיתיו בעיר רומי וכתוב קדש לה' בשיטה אחת!

תיקון ההלכה שנמסרה בדעת ר' יוחנן : כי סליק רב דימי לנהרדעא, שלח להו : דברים שאמרתני לכם טעות הם בידי, ברם כך אמרו משום רבי יוחנן : מניין לתכשיט כל שהוא טמא - מציץ. ומניין

לאריג כל שהוא טמא (ויקרא יא) **מאו כגז**.

ברייתא שעוסקות בבגד ארוג : תנו רבנן : **אריג כל שהוא טמא, ותכשיט כל שהוא טמא, אריג ותכשיט כל**

שהוא - טמא, מוסף שק על הבגד שטמא משום אריג.

מקור לדברי הברייתא : אמר רבא : אריג כל שהוא טמא - **מאו כגז**, תכשיט כל שהוא טמא -

מציץ, אריג ותכשיט כל שהוא טמא (במדבר לא) **מכז כזי נעשה**.

קושי על רבא : אמר ליה ההוא מרבנן לרבא : ההוא במדין כתיב! (שנאמרה בטומאת מת)

תירוצ : אמר ליה : גמר **כזי** (שרצים) **כזי** (מדין) מהתם.